

מ"ת 43007/04/14 - מדינת ישראל נגד א פ

בית משפט השלום באשקלון
מ"ת 43007-04-14 מדינת ישראל נ' פ (עציר)
02 יוני 2014

בפני כב' השופט אמיר דהאן
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
א פ (עציר)

נוכחים:

המבקשת באמצעות ב"כ עו"ד יוליה מינביץ קבבצי ועו"ד הגר אלמגור וקסמן
המשיב, הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד מועלם

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשת המאשימה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

המשיב א פ ת.ז., יליד 1980 מהעיר ..., נעצר ביום 24/4/14, וכתב אישום הוגש נגדו ביום 28/4/14.

כתב אישום:

כתב האישום מייחס למשיב כי בתאריך 22/4/14, תקף את א. ר., בת זוגו ואם בנו, בכך שהיכה בה באגרופו, למחרת היום בראשה באגרופ, 4 פעמים, כך סמרטוט סביב צווארה, משך אותו בחוזקה, ואז תפס בחוזקה בסנטרה, גרר אותה למיטה, משך בידה, זרק אותה לעבר הרצפה. לאחר זמן מה בעט בה בגבה ובבטנה וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות.

ראיות לכאורה:

עמוד 1

הצדדים חלקו על הראיות לכאורה ובהחלטה קודמת מיום 14/05/2014 הכריע בית המשפט בעניין זה ומצא כי ישנן ראיות לכאורה כנגד המשיב אשר מקיימות סיכוי סביר להרשעה.

ראיות אלה נובעות מן המקורות הבאים:

• אמרת א. ר. מיום 24/4/14 שעה 16:38. באמרה זו מתארת הגב' ר. בבכי כי המשיב הכה אותה באגרופים, חנק אותה בסמרטוט וגרם לה חבלות. לאחר מכן תפס אותה וזרק אותה אל המיטה ונתן לה מכות בגב ובבטן.

• החוקרת מציינת כי הבחינה בחבלות ואף צילמה אותם בתמונות המסומנות ה' - יג'.

אומנם באמרות נוספות שמסרה המתלוננת, התכחשה המתלוננת לאמרה ראשונה זו, אך אין הדבר גורע מן הסיכוי הסביר להרשעה.

• אמרת מ. ע. מיום 27/4/14 תומכת את אמרת המתלוננת הראשונה, מ. ע. מוסרת כי היא עובדת סוציאלית של מרכז מתדון אשדוד וראתה את המתלוננת יום לפני תלונתה ויום אחרי תלונתה, שמעה את תלונתיה על המכות שהוכתה וראתה את הסימנים.

קיבלתי את טענות הסנגור בנוגע לאישום בכליאת השווא ולמצב הראיות לכאורה לגבי אישום זה:

עילת מעצר:

במסגרת הערכת מסוכנותו של המשיב עולה כי האירועים אלה בהם מואשם המשיב מגלמים תקיפה קשה אשר הותירה חבלות במתלוננת, קרתה מספר פעמים והיתה ממושכת למדי.

למשיב עבר פלילי בעבירת גניבה ישנה משנת 2000 אשר אינה מוסיפה למסוכנותו.

הקשבתי קשב רב לגב' א. ר. אשר באה בפניי בדמעות וביקשה כי אשחרר את המשיב אשר הוא הנפש היחידה התומכת בה בכל העולם והביאה את הבן אשר מתגעגע אליו מאוד, גם ממכתבה של המתלוננת עולה כי היא נוטלת על עצמה את האשמה ומוכנה לעשות הכל על מנת שהמשיב ישוב לביתו אלא שעומדות בפני גם מכתביהן ועדויותיהן של העובדות הסוציאליות אשר טיפלו בתלונתה של הגברת ר. מדו"חות אלה ומאמרות אלה עולה תמונה של מכות קשות ונמרצות אשר יוצרות חשש ממשי למסוכנות.

בנסיבות העניין לא פסלתי בהחלטתי הקודמת על הסף את שחרורו של המשיב והתיק נקבע לתסקיר שירות המבחן לשם הערכת מסוכנותו של המשיב. כמו כן שמע בית המשפט את הערבים בעצמו והתרשם מהם.

תסקיר שירות המבחן מציין כי המשיב מטופל טיפול פסיכיאטרי וצורך סמים מאז היותו צעיר לימים.

שיחה עם המתלוננת העלתה תמונה חיובית כלפי המשיב, העולה מדברי המתלוננת, עם זאת המתלוננת לא הכחישה את התנהגותו האלימה של המשיב, כאשר נחקרה על ידי שירות המבחן. שירות המבחן התרשם מכך שהמשיב אדם אלים בעל רמת מסוכנות גבוהה, וכי אופי הקשר בינו לבין המתלוננת מגדיל מסוכנות זו וכך גם הרגלי צריכתם של חומרים פסיכואקטיביים.

שירות המבחן בחן את החלופה אשר הוצעה לו כקילומטר מביתה של המתלוננת, בבית אימו הגב' ל ואחיו מר א והתרשם כי אין המדובר בערבים שבנסיבות העניין יהוו דמויות סמכותיות כלפי המשיב.

שירות המבחן העריך כי נשקקת רמת מסוכנות גבוהה מן המשיב כלפי בת זוגו, חלופת המעצר קרובה לביתה ולפיכך לא המליץ על שחרורו של המשיב ממעצר.

לאחר ששמעתי את הצדדים, את הערבים וכן את המתלוננת, התרשמתי גם אני התרשמות דומה ולפיה אין בחלופה המוצעת כדי לצמצם את המסוכנות הנובעת מן המשיב, בפרט כאשר המשיב שולל נזקקות טיפולית, הן בתחום הסמים והן בתחום האלימות.

אשר על כן, בהעדר חלופה מתאימה לפניי, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

מנתב התיק לכב' השופטת גילת שלו בבית משפט השלום באשדוד, לקביעה על פי יומנה.

זכות ערר לביתה שמפט המחוזי בתוך 30 יום.

ניתנה והודעה היום ד' סיוון תשע"ד,
02/06/2014 במעמד הנוכחים.
אמיר דהאן, שופט